

Diari de la neu, 29/04/22

Des del Pirineu, sis hores de tren per a una reunió d'una hora a Barcelona

Estació de tren de Puigcerdà el passat dimarts 26 d'abril Autor/a: IST

Dimarts 26 d'abril de 2022, estació de tren de **Puigcerdà**. Són les 10.25 del matí. Compro un bitllet d'anada i tornada **Puigcerdà-Plaça de Catalunya de Barcelona**. Són 24 euros. Un preu econòmic comparat amb el cost que tindria baixar a Barcelona en cotxe. Més econòmic perquè, tot i estar empadronat a Puigcerdà des de 2019, i vivint-hi des de 2017, encara no dispo de la famosa autorització a la Visa per fer ús gratuït del **Túnel de Cadí**. Per tant, caldria afegir-hi la despesa del peatge. Per cert, he de dir que encara no ho he demanat. Per mandra. I perquè de fet, gairebé sempre que surto de la Cerdanya ho faig via coll de la Perxa o collada de Toses. No en veig massa la necessitat.

Tornem al tema tren. No devem ser més de 30 persones les que en farem ús i em fixo que, entre els viatgers, hi ha un grup de ciutadans francesos que van amb motxilles i maletes de rodetes. Tal com estava previst, el tren que ve des de la **Tor de Querol** arrenca en direcció sud a les 10.32 h.

Fins a **Ribes de Freser** gairebé no hi ha nous passatgers que pugin al tren. Ni tampoc cap que l'abandoni. Però és a partir de **Campdevàrol** i **Ripoll** que al vagó hi ha més moviment. A mesura que ens apropem a Barcelona, la cosa encara s'anima més, i ho fa en la mateixa proporció que el meu cul es va cansant d'estar assegut immòbil tanta estona. El tren va fent parades a totes i cadascuna de les estacions de les poblacions per on va circulant.

Avorrit, visito els sanitaris més per aixecar el cul del seient que no pas per necessitat. Es veu un lavabo molt correcte i net. Finalment, arribo a les 13.45 a Plaça Catalunya. Puntual, d'acord amb l'horari previst. Soc a Barcelona, ciutat olímpica des de 1992 i que potser, amb sort i encerts, en podria revalidar la condició el 2030. En aquest cas ho seria pels **Jocs d'Hivern**.

M'espavilo a baixar Rambla avall, una passejada en la qual l'ambient alegre és una constant: temperatura agradable, força turistes de totes les edats i condicions, els més joves que van amb sandàlies comprant gelats, els més grandets que van amb barret Indiana Jones fent el badoc amb la Nikon penjant pel pit i motxilla a l'esquena, grups de joves estudiants adolescents de diverses nacionalitats, Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana fent patrullatge... en definitiva, una passejada que em sembla entretinguda.

Giro pel carrer Ferran i, a les dues de la tarda en una cantonada de la Plaça Sant Jaume, em trobo amb els citats, en Joan i en Josep. Dinem bé en un restaurant per turistes de la plaça Sant Miquel i, sense adonar-nos-en, ja falten pocs minuts per a les 4 de la tarda, hora concertada per a una reunió en un despatx institucional de la plaça Sant Jaume.

A pocs minuts per les 5 de la tarda la reunió ha acabat. M'acomio d'en Joan i en Josep. Ja puc començar a pensar en tornar cap a plaça Catalunya per soterrar-me a esperar el tren de tornada, previst de pas a les 18:06 h. L'arribada a la capital ceretana està prevista per a les 21.11 h. Amb alguns minuts de retard, finalment arriba el tren que m'ha de tornar a Puigcerdà. Vagons al màxim fins a **Granollers**. La pujada se'm fa llarga, feixuga, pesada i, sobretot, més incòmoda que la baixada.

En resum, hauré estat en tren tres hores i quart de baixada i unes altres tres de pujada. Curiós que tardi 15 minuts més a baixar que no pas en pujar, oi? En total, **sis hores i quart en tren per a fer una estada a Barcelona de quatre hores**.

Així doncs, aquesta ha estat la meva experiència del meu viatge d'anada i tornada en tren a Barcelona des de la Cerdanya, de la qual feia ben bé tres anys de la darrera vegada que havia fet aquest mateix trajecte. I la conclusió no pot ser cap altra que una opció de transport poc recomanable i que, per tant, procuraré no repetir en força temps. Ho sento: per molt econòmic i sostenible (en emissions de CO₂) que sigui el tren de rodalia de la línia 3, és una opció de transport poc pràctica.

Ahir, dijous, mentre dino i mirem les notícies de la TV3, m'arriben de nou imatges de la **Plaça Sant Jaume**, per la qual just hi havia estat passejant 48 hores abans. Informen de l'acte organitzat per la **Plataforma Stop JJOO**. Llueixen uns cartells amb el lema "**Per un Pirineu viu, aturem els JJ.OO**". Anuncien que pel 15 de maig hi haurà una manifestació a Puigcerdà per dir **No als Jocs d'hivern al Pirineu**. I que organitzaran autobusos des de Barcelona i la seva àrea metropolitana per així "desbordar" Puigcerdà.

Plaça Sant Jaume de Barcelona el passat dimarts 26 d'abril (Foto: IST).

Llegeixo amb atenció els arguments del seu **No als JJ.OO.** En alguns hi estic d'acord, però en altres no acabo d'entendre el perquè d'una oposició tan frontal a la candidatura. Es fa referència al concepte de la sostenibilitat, a les prediccions climàtiques per al 2030, a les infraestructures, al model econòmic actual, a l'elitisme que representa l'organització i els seus beneficis...

Suposo, i tanmateix no n'estic segur, que cap d'ells té relació massa directa en la qüestió econòmica o esportiva amb el món de la neu. Potser no han pensat en els que sí que la tenim, i que per aquest motiu veiem els Jocs d'hivern com una injecció mediàtica, esportiva i econòmica positiva cap al nostre sector. Per cert, un sector al qual vaig arribar buscant oportunitats i reconvertint-me sortint d'un altre sector en crisi. Pel que vaig veient, però, he entrat a un sector en el qual, pels motius que sigui, i malgrat generar una important activitat econòmica al Pirineu, té crítics molt actius. I això em sorprèn.

Bé, no m'allargo més. Abans d'acabar vull deixar clar que amb la Plataforma Stop als JJOO hi ha una qüestió amb la qual, especialment des de dimarts passat, hi estic molt d'acord. Organitzar els autobusos des de Barcelona per pujar a la manifestació del 15 de maig a Puigcerdà és una bona idea. Fer-ho en tren, per sostenible i econòmic que sigui, és inviable. Ho és per horaris i per comoditat.

Malgrat que no coincideixi amb la majoria dels vostres arguments, sort, i sigueu benvinguts al Pirineu.